

RIS.3110

**Toelichting raadsvoorstel inzake
herijking individuele voorzieningen Wmo gemeente
Emmen 2008**

Emmen, mei 2008

Aanleiding

Op 28 september 2006 heeft de raad de Verordening maatschappelijke ondersteuning vastgesteld. Deze verordening is tegelijk met de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) in werking getreden op 1 januari 2007.

Inmiddels is ruim een jaar ervaring opgedaan met de verordening. In dat jaar is gebleken dat aanpassing van de verordening is gewenst om de volgende redenen:

- de gemeenteraad, de adviesraden en sommige klanten hebben wensen neergelegd om bepaalde onderdelen van het beleid te wijzigen, waardoor ook de verordening moet worden aangepast;
- de ervaring met de uitvoering in het afgelopen jaar heeft nieuwe inzichten doen ontstaan over een juiste toepassing van de Wmo;
- er is behoefte aan deregulering waar dit kan.

Om hierboven genoemde redenen is een nieuwe verordening opgesteld, te noemen de verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Emmen 2008. Het concept daarvan treft u aan als bijlage 2. In dit concept zijn de beleidskeuzes en de juridisch technische wijzigingen verwerkt zoals die in de nota herijking individuele voorzieningen WMO gemeente Emmen 2008 staan vermeld. Laatstgenoemd concept treft u aan als bijlage 1.

De herijking van het beleid individuele voorzieningen Wmo en de verordening moet worden gezien als een eerste stap in de evaluatie van de uitvoering van het beleid individuele voorzieningen Wmo. Een volgende stap zal worden gezet zodra nog meer ervaring is opgedaan in de uitvoering.

Hoewel er inhoudelijk veel bij hetzelfde is gebleven, is er toch voor gekozen om de bepalingen in de verordening voor een belangrijk deel opnieuw te formuleren en om de bepalingen binnen de hoofdstukken anders te rangschikken. Hiermee wordt beoogd de leesbaarheid van de verordening te verbeteren.

Na vaststelling van de nieuwe verordening zullen voorstellen volgen voor aanpassing van het door uw college vastgestelde Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Emmen 2008 en het door uw college vastgestelde verstrekkingenboek aan de nieuwe verordening.

2. Voorgestelde beleidskeuzes

Eigen bijdrage en eigen aandeel

Voor welke voorzieningen en hoe hoog?

Op grond van het bepaalde in de artikelen 15 lid 1 en 19 Wmo kan de gemeenteraad kiezen of, en zo ja voor welke voorzieningen zij van de burger een eigen bijdrage of eigen aandeel in de kosten vraagt. De gemeente heeft hier beleidsvrijheid. Een eigen bijdrage kan uitsluitend worden gevraagd als de voorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt. Een eigen aandeel kan uitsluitend worden gevraagd als de voorziening in de vorm van een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt.

Indien de gemeenteraad er voor kiest om een eigen bijdrage of eigen aandeel voor bepaalde individuele voorzieningen te vragen, dient de gemeenteraad nog wel te kiezen hoe de hoogte van de eigen bijdrage of het eigen aandeel moet worden vastgesteld. De gemeenteraad heeft

hier ook hier beleidsvrijheid. De grenzen van die vrijheid zijn aangegeven in de artikel 4.1 lid 1 onder a tot en met d van het landelijke Besluit maatschappelijke ondersteuning. De gemeenteraad kan kiezen uit vier varianten:

1. vaststellen op het standaard maximumbedrag;
2. verlagen van het standaard maximumbedrag;
3. verlagen van het inkomensafhankelijk deel;
4. grens vanaf waar de eigen bijdrage en het eigen aandeel met het inkomen gaan toenemen.

Ad 1. vaststellen op het standaard maximumbedrag

Neem de som van de op de situatie van de klant betrekking hebbende basisbijdrage zoals genoemd in artikel 4.1 lid 1 van het Besluit Maatschappelijke ondersteuning en 1/13 deel van 15% van het verschil tussen het (belastbare)verzamelinkomen en het norminkomen zoals vastgelegd in laatstgenoemd Besluit Maatschappelijke ondersteuning.

Voorbeeld:

Mevrouw J. is alleenstaand en ouder dan 65. Haar verzamelinkomen in 2006 bedraagt € 15.000,00.

• Basisbijdrage alleenstaande ouder dan 65	€ 16,60
• 1/13 deel van 15% van (€ 15.000 - € 14.162) =	- 9,66
Eigen bijdrage bedraagt per 4 weken	€ 26,26

Ad 2. verlagen van het standaard maximumbedrag.

Als bij 1, maar dan wordt het standaard maximumbedrag te verlaagd.

Ad 3. Verlagen van het inkomensafhankelijke deel.

Als bij 1, maar dan wordt het percentage van 15 verlaagd.

Ad 4. Het in gelijke mate verlagen of verhogen van de inkomensgrenzen voor alle vier de doelgroepen.

Als bij 1, maar dan wordt het norminkomen zoals vastgelegd in het Besluit maatschappelijke ondersteuning voor alle vier genoemde doelgroepen in gelijke mate verhoogd of verlaagd.

Besluit gemeenteraad 21 december 2006

De gemeenteraad heeft op 21 december 2006 besloten om:

1. vanaf 1 januari 2007 een eigen bijdrage te vragen voor voorzieningen hulp bij het huishouden;
2. de hoogte van de eigen bijdrage of eigen aandeel, overeenkomstig variant 1, vast te stellen op het standaard maximumbedrag;
3. (na amendement) vanaf 1 januari 2008 een eigen bijdrage of eigen aandeel te vragen voor de overige voorzieningen (oud WVG).

Ad 3:

Uit de tekst van het amendement blijkt dat de gemeenteraad in principe heeft besloten dat vanaf 1 januari 2008 een eigen bijdrage of eigen aandeel wordt gevraagd voor de overige voorzieningen (oud WVG), maar dat de gemeenteraad nog moet bepalen op welke wijze en onder welke voorwaarden die eigen bijdrage of eigen aandeel voor hulpmiddelen wordt uitgevoerd en dat de managementgevens van het CAK daarbij moeten worden betrokken. Die managementgegevens van het CAK gaven pas in februari 2008 een redelijk beeld van hoe de vaststelling en inning van de eigen bijdragen hulp bij het huishouden in 2007 was verlopen. Hierdoor is het pas nu mogelijk op verantwoorde wijze in te vullen op welke wijze en onder

welke voorwaarden de eigen bijdrage en eigen aandeel voor hulpmiddelen in te voeren. In concreto moet antwoord worden gegeven op de volgende vragen:

1. voor welke voorzieningen, niet zijnde langdurige hulp bij het huishouden, wordt eigen bijdrage of eigen aandeel gevraagd?
2. wat is de maximale duur van de eigen bijdrage of eigen aandeel?
3. wie moet het eigen aandeel vaststellen en innen?

Ad 1: Voor welke voorzieningen, niet zijnde langdurige hulp bij het huishouden, wordt een eigen bijdrage of eigen aandeel gevraagd?

Voor wat betreft de kortdurende hulp bij het huishouden, dat wil zeggen hulp die maximaal één maand wordt ingezet, verdient het aanbeveling geen eigen bijdrage te vragen. Immers, de opbrengsten van de eigen bijdrage wegen onvoldoende op tegen de administratieve rompslomp voor de klant en de gemeente.

Voor wat betreft de individuele (sport)rolstoelvoorzieningen, verdient het eveneens aanbeveling geen eigen bijdrage te vragen omdat dit in de Wmo is uitgesloten. Om geen ongelijkheid te creëren tussen klanten die in aanmerking komen voor een sportrolstoel en een andere sportvoorziening verdient het verder aanbeveling evenmin een eigen bijdrage te vragen voor een andere sportvoorziening.

Voor wat betreft de individuele woonvoorziening doorbetaling van huur aan een woningeigenaar die een aangepaste woning beschikbaar blijft houden is niet goed denkbaar om een eigen aandeel te vragen, met name niet als de aanvrager een woningcorporatie is. Het verdient ook in deze situatie aanbeveling geen eigen aandeel te vragen.

Voor wat betreft de individuele voorziening betreffende de gebruikmaking van het collectief vervoer is het zo dat de klant al bijdraagt in de kosten, immers de klant moet een deel van kosten van een rit zelf betalen. Hierdoor kan het vragen van eigen bijdrage niet aan de orde zijn.

Beleidskeuzes

Geen eigen bijdrage vragen voor individuele voorzieningen hulp bij het huishouden die korter duurt dan één maand.

Wel eigen bijdragen en eigen aandeel vragen voor individuele woon- en vervoersvoorzieningen, behalve voor:

1. sportvoorzieningen;
2. voorzieningen doorbetaling van huur aan woningeigenaren;
3. voorzieningen collectief vervoer;

Ad 2. Wat is de maximale duur van de eigen bijdrage/eigen aandeel?

Noch in de wet, noch in het landelijke Besluit maatschappelijke ondersteuning is een aanknopingspunt te vinden waaruit kan worden afgeleid wat de maximale duur is van een eigen aandeel bij een financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en inrichting. Aanbevolen wordt te kiezen voor een eigen aandeel die wordt berekend over een periode van maximaal 13 perioden van vier weken (een jaar).

In artikel 4.1 lid 3 van het landelijke Besluit maatschappelijke ondersteuning is het volgende bepaald: "indien de voorziening bestaat uit het verschaffen in eigendom van een roerende zaak

dan wel een bouwkundige of woontechnische aanpassing van een woning die in eigendom is van de aanvrager, kan gedurende maximaal negenendertig perioden van vier weken een eigen bijdrage in rekening worden gebracht dan wel bij de vaststelling van de hoogte van de financiële tegemoetkoming gedurende maximaal die periode een met toepassing van de daarvoor geldende regels berekende bedrag in mindering worden gebracht". Laatstgenoemd artikellid ziet niet op de situatie dat een soortgelijke voorziening wordt verstrekt aan een aanvrager die geen eigenaar is van de woning (de aanvrager huurt bijvoorbeeld een woning die wordt gehuurd en in eigendom is van de woningcorporatie). Om deze situatie gelijk te trekken met de situatie zoals bedoeld in artikel 4.1 lid 3 van het landelijke Besluit maatschappelijke ondersteuning, verdient het aanbeveling ook bij huurders de periode dat een eigen aandeel wordt gevraagd vast te stellen op maximaal negenendertig perioden van vier weken.

Laatstgenoemd artikellid ziet evenmin op de situatie dat een voorziening in natura bestaat uit het verschaffen in bruikleen van een roerende zaak (bijvoorbeeld scootmobiel). Om deze situatie gelijk te trekken met de situatie zoals bedoeld in artikel 4.1 lid 3 van het landelijke Besluit maatschappelijke ondersteuning, verdient het aanbeveling ook bij roerende zaken die in bruikleen worden verstrekt de eigen bijdrage vast te stellen op maximaal negenendertig perioden van vier weken.

In concreto wordt aanbevolen de volgende uitgangspunten te hanteren:

- Individuele woonvoorziening:
  - voor kosten van verhuizing en inrichting: maximaal 13 perioden van 4 weken;
  - betreffende een aanpassing van bouwtechnische of woontechnische aard aan de woning: maximaal 39 perioden van 4 weken;
  - betreffende een aanpassing van niet-bouwtechnische aard of niet-woontechnische aard in of aan de woning: maximaal 39 perioden van 4 weken;
  - voor onderhoud, keuring en reparatie van een in of aan de woning aangebrachte voorziening: maximaal 39 perioden van 4 weken;
  - voor de kosten van tijdelijke huisvesting: maximaal de periode van de tijdelijke huisvesting;
  - voor het verwerven van grond: 39 perioden 4 weken.
- Individuele vervoersvoorziening:
  - voor de kosten van gebruik van de reeds in bezit zijnde auto of auto van derden: zolang als de klant in aanmerking komt voor deze voorziening;
  - voor vervoer per taxi of rolstoeltaxi: zolang als de klant in aanmerking komt voor deze voorziening;
  - betreffende het gebruik van een gesloten buitenwagen met verbrandingsmotor of auto: maximaal 39 perioden van 4 weken;
  - de kosten van het gebruik van een verstrekte of een te verstrekken gesloten auto of gesloten buitenwagen met verbrandingsmotor: zolang als de klant in aanmerking komt voor deze voorziening;
  - betreffende het gebruik van een (compacte)scootermobiel: maximaal 13 perioden van 4 weken;
  - betreffende het gebruik van een ander vervoermiddel, niet zijnde een rolstoel: maximaal 13 perioden van 4 weken.

Uitgangspunt is dat de eigen bijdrage of eigen aandeel die wordt gevraagd nooit hoger is dan de kosten van de voorziening.

Beleidskeuzes

Het eigen aandeel in geval van een financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en inrichting wordt berekend over een periode van maximaal 13 perioden van vier weken.

De eigen bijdrage in geval van een voorziening in natura die bestaat uit het in bruikleen verschaffen van een roerende zaak bedraagt maximaal negenendertig perioden van vier weken.

Het eigen aandeel in geval van een financiële tegemoetkoming in de kosten van de voorziening die bestaat uit het verschaffen van een bouwkundige of woontechnische aanpassing van een woning die niet in eigendom is van de aanvrager bedraagt maximaal negenendertig perioden van vier weken.

Ad 3. wie moet het eigen aandeel vaststellen en innen?

De vaststelling en inning van de eigen bijdrage is wettelijk opgedragen aan het CAK. Het CAK voert dit (eigen bijdrage hulp bij het huishouden), ook voor de gemeente Emmen, vanaf 1 januari 2007 uit. Het CAK heeft voor de gemeente Emmen ongeveer evenveel aan eigen bijdragen geïnd en doorbetaald dan was geraamd. De raming bedroeg € 1,4 miljoen. Er is € 1,1 miljoen ontvangen. Dit is weliswaar € 0,3 miljoen minder dan geraamd, echter, dit nadeel is incidenteel en heeft te maken met het feit dat tussen het verstrekken van de voorziening en het ontvangen van de eigenbijdrage een tijdsbestek zit van 16 weken.

Overigens brengt het systeem van eigen bijdragen/ eigen aandeel in Emmen relatief weinig op. Dit heeft te maken met het feit dat is gebleken dat ongeveer 85% van de Emmense huishoudens aan wie een individuele voorzieningen op grond van de Wmo is toegekend beschikt over een inkomen van maximaal 120% van het voor hen geldende sociale minimum. Van hen kan alleen de basisbijdrage worden gevraagd en geïnd. Voor de 15% Emmense huishoudens met een wat hoger inkomen is het al snel niet meer lonend om een voorziening aan te vragen. Zo is een alleenstaande met een bruto modaal jaarinkomen van € 30.975 een eigen bijdrage verschuldigd van van € 186,12 per vier weken verschuldigd (€ 2.419 per jaar).

Het CAK heeft geen wettelijke verplichting tot het innen van eigen aandeel. Immers, de Wmo schrijft voor dat de gemeente het eigen aandeel zelf oplegt en verreken met de financiële tegemoetkoming. Het is echter ook toegestaan het eigen aandeel achteraf op te leggen en te innen. Na bespreking met het CAK is deze instantie bereid gebleken om onder dezelfde condities als bij eigen bijdrage het eigen aandeel voor de gemeente Emmen achteraf op te leggen en te innen. Hiermee wordt tevens voorkomen dat de Emmense burger dubbele eigen bijdragen en/of eigen aandeel betaalt.

Beleidskeuzes

Het CAK stelt eigen aandeel vast en int deze vervolgens.

Besparingsbijdrage

In de huidige verordening is de mogelijkheid opgenomen om een besparingsbijdrage te vragen. Dit is een door de aanvrager te betalen bijdrage, gelijk aan het bedrag dat ten gevolge

van de verstrekking van een voorziening door de aanvrager wordt bespaard omdat deze verstrekte voorziening een algemeen gebruikelijke voorziening vervangt of kan vervangen. Blijkens recente jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep is een gedetailleerde grondslag in de verordening noodzakelijk om de besparingsbijdrage rechtens houdbaar te kunnen opleggen. In de huidige verordening ontbreekt een gedetailleerde grondslag. Om die reden, maar ook om reden dat het uitvoeren van de besparingsbijdrage administratief bewerkelijk en daardoor duur en klantvriendelijk is, zijn in de praktijk geen besparingsbijdragen opgelegd.

Overigens valt te betwijfelen of het systeem van de besparingsbijdrage nog wel een lang leven is beschoren. Onder de Wmo is het, anders dan onder de WVG het geval was, mogelijk dat een veel groter beroep wordt gedaan op de burger dan onder de WVG. Onder de Wmo is het, anders dan onder de WVG, zo dat de eigen bijdrage zodanig hoog kan zijn dat de gehele voorziening eigenlijk door de aanvrager zelf wordt gefinancierd. Zo is het bij een verzamelinkomen van € 25.000,-- al mogelijk om een burger onder de 65 jaar in een periode van 39 weken (drie jaar) een eigen bijdrage van € 4635,93 op te leggen.

Nu wordt gekozen voor invoering van het systeem van eigen bijdragen/eigen aandeel voor hulpmiddelen en mede daardoor twijfelachtig is of het systeem van besparingsbijdragen rechtens houdbaar is, wordt voorgesteld besparingsbijdrage niet meer op te nemen in de nieuwe verordening. Bijkomend voordeel is een deregulering.

Beleidskeuzes

Besparingsbijdrage niet opnemen in de nieuwe verordening.

Omvang van hulp bij huishouden: uren of klassen

In de huidige verordening is geregeld dat de omvang van de voorziening hulp bij het huishouden wordt uitgedrukt in klassen. Elke klasse is gekoppeld aan een minimum en een maximum aantal uren per week binnen een vaste bandbreedte. De inrichting van de klassen geeft een zekere marge om schommelingen in de vraag om hulp bij het huishouden op te vangen. Het is in deze systematiek de bedoeling dat bij de indicatiestelling ook zo wordt gekeken naar de aanvrager. Het gemiddelde aantal uren zorg wordt dan vertaald naar klasse. Het is in deze systematiek verder de bedoeling dat diegenen die kiezen voor zorg in natura het aantal uren zorg geleverd krijgen dat past binnen de klasse waarin de klant is geïndiceerd, afhankelijk van de zorgbehoefte op dat moment. Diegenen die kiezen voor een persoonsgebonden budget krijgen het bedrag uitgekeerd dat is gebaseerd op het gemiddelde aantal uren in de klasse.

Voorbeeld: de aanvrager valt onder klasse 2. Het midden van de klasse is drie uren en er geldt een tarief van € 15,03 per uur. De aanvrager heeft dan recht op een persoonsgebonden budget van € 45,09 per week.

In de praktijk is geen uitvoering gegeven aan de klassensystematiek zoals die is geregeld in de verordening.

De afwijking tussen de verordening en de uitvoeringspraktijk is ontstaan in het najaar van 2006. Op dat moment werd onder grote tijdsdruk gewerkt aan de implementatie van de Wmo. Er liep een gemeentelijk traject die moest leiden tot vaststelling van de verordening voor 1 oktober 2006. Tevens liep een regionaal aanbestedingstraject. De gemeentelijke verordening ging uit van de klassensystematiek. Het regionale aanbestedingstraject van de urensystematiek. Naderhand bleek het niet mogelijk om zonder aanbesteding over te gaan tot uitvoering van de klassensystematiek door de zorgaanbieders.

De urensystematiek houdt in dat de omvang van de voorziening hulp bij het huishouden wordt uitgedrukt in een aantal uren per week. Voor zowel de gemeente als de klant is er duidelijkheid over het aantal uren hulp bij het huishouden en de kosten. Voordeel voor de gemeente is dat de gemeente een goed sturingsinstrument heeft om de kosten in de hand te houden en dat de uitvoering eenvoudig is. Dit voordeel heeft ook zwaar gewogen toen in regioverband is gekozen voor de urensystematiek. Een nadeel kan zich voordoen als de situatie van de klant dusdanig wijzigt dat een ander aantal - meer of minder - uren hulp bij het huishouden nodig is. Dan moet steeds opnieuw worden geïndiceerd, hetgeen extra uitvoeringskosten en meer bureaucratie voor de klant met zich meebrengt.

Bij de in de praktijk uitgevoerde urensystematiek is van dit nadeel in de Emmense uitvoeringspraktijk, maar ook in de omliggende gemeenten Coevorden en Borger-Odoorn, weinig tot niets gebleken. Slechts in een zeer beperkt aantal gevallen moest opnieuw worden geïndiceerd. Vervolgens werd het aantal uren toegekend op basis van de nieuwe indicatie.

Beleidskeuzes

De urensystematiek opnemen in de nieuwe verordening.

Sportrolstoelen en sportvoorzieningen

Het verstrekken van een sportrolstoel behoorde niet tot de zorgplicht van de gemeente op grond van de WVG. Gemeenten konden voor de sportrolstoel buitenwettelijk beleid formuleren dat terughoudend werd getoetst door de rechter. Nu is het echter de vraag of onder de Wmo weinig verandert ten opzichte van de WVG. In de Wmo staat maatschappelijke participatie centraal. Iedere burger moet (op aanvaardbare wijze) kunnen meedoen aan de samenleving. Met de inwerkingtreding van de Wmo op 1 januari 2007 geldt de compensatieplicht, die inhoudt dat het college de verplichting krijgt, ter compensatie van de beperkingen die iemand ondervindt in de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie, voorzieningen te treffen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die die persoon onder andere in staat stelt medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan (artikel 4 Wmo). In dat artikel staan vier gebieden geformuleerd waar het college, indien dat noodzakelijk is, de beperkingen die mensen ondervinden in aanvaardbare mate moet compenseren door een voorziening te verlenen. Artikel 4 lid 1 onder d Wmo beschrijft specifiek, zoals hiervoor genoemd, het ontmoeten van medemensen en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan. Het uiteindelijke oordeel of en in welke mate een sportrolstoel of sportvoorziening op grond van de Wmo moet worden verstrekt is aan de rechter om te bepalen. Als gesteld wordt dat een sportrolstoel of sportvoorziening valt onder de compensatieplicht, dan kan de vergoeding wellicht niet meer worden beperkt tot een maximum.

In huidige verordening is nu juist bepaald dat het college ter compensatie van sportbeoefening een persoonsgebonden budget kan verlenen te besteden aan het aanschaffen van een sportrolstoel of een sportvoorziening, dit tot een bedrag van maximaal € 2300,--.

Voorgesteld wordt om het uitgangspunt dat de sportrolstoel, evenals de andere sportvoorziening onder de compensatieplicht valt, te handhaven en daarbij het gestelde maximum te laten vervallen. Het hangt dan van de situatie af welke voorziening adequaat is en hoeveel kosten hiermee zijn gemoeid. De voorziening kan dan zowel in natura als in de vorm van een persoonsgebonden budget worden verleend.

Een alternatief zou nog zijn om te stellen dat sportrolstoelen en andere sportvoorzieningen niet onder de compensatieplicht vallen. Als consequentie daarvan zou het uit de verordening kunnen worden geschrapt. Er zijn gemeenten die dat doen. Zij hebben als alternatief dat zij de deelname aan sport voor burgers met beperkingen stimuleren door het verstrekken van subsidies aan sportverenigingen. Met die subsidies zouden die sportverenigingen aangepaste sportvoorzieningen kunnen aanschaffen teneinde de burgers met beperkingen te kunnen laten deelnemen aan sport. Echter, al zou worden gekozen voor een dergelijk systeem, dan is dit op korte termijn niet zodanig geregeld dat kan worden gewaarborgd dat Emmense burgers die het nodig hebben gebruik kunnen maken van een indirect door de gemeente bekostigde sportrolstoel of andere sportvoorziening.

Beleidskeuzes

In de nieuwe verordening opnemen dat een sportrolstoel of sportvoorziening kan worden verleend, zonder maximum bedrag en zonder dat een eigen bijdrage wordt gevraagd.

3. Voorgestelde juridisch-technische wijzigingen

Hoofdstuk 1

Dit hoofdstuk bevat het begrippenkader en bepalingen over de reikwijdte van de verordening. Het begrippenkader is hier en daar gekrompen (bijv. besparingsbijdrage) en hier en daar uitgebreid (bijv. woonplaats, woning, woonwagen, standplaats, ligplaats, woonschip). Hoewel juridisch niet noodzakelijk, is, om de leesbaarheid beter te maken, een aantal begrippen vermeld, waarvan de betekenis ook is terug te vinden in de Wmo of aanverwante regelingen. Voor zover begrippen niet zijn beschreven, wordt verwezen naar de Wmo en de Algemene wet bestuursrecht.

Hoofdstuk 2

Dit hoofdstuk bevat de algemene regels over de vormen waarin de voorzieningen kunnen worden verleend en over de eigen bijdrage en het eigen aandeel.

Ten opzichte van de huidige verordening is dit hoofdstuk uitgebreid met diverse bepalingen die nu nog in het BMO-Emmen zijn opgenomen. Zo zijn in dit hoofdstuk bepalingen opgenomen over hetgeen in de beschikking moet zijn opgenomen als de voorziening wordt verstrekt in de vorm van respectievelijk natura, financiële tegemoetkoming en persoonsgebonden budget. Het opneming van de bepalingen uit het BMO heeft als voordeel dat de uitvoerder en de burger uit deze verordening beter kunnen aflezen welke rechten en plichten zij hebben. In het nieuwe jaarlijks door het college vast te stellen BMO zullen uitsluitend nog normbedragen zijn opgenomen.

Ten opzichte van de huidige verordening zijn enkele bepalingen over persoonsgebonden budgetten en financiële tegemoetkomingen verplaatst naar de hoofdstukken 3 tot en met 6, aangezien die bepalingen per soort voorziening verschillen (bijvoorbeeld artikel 2.4 lid 3 huidige verordening: een program van eisen is niet relevant indien het gaat om een persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden).

Verder zijn in dit hoofdstuk de bepalingen die gaan over eigen bijdrage en eigen aandeel aanzienlijk uitgebreid. Zo is bepaald dat de persoon met beperking in beginsel een eigen bijdrage of eigen aandeel is verschuldigd, tenzij in de verordening anders is bepaald. Verder is de keuze voor de bruto methode in deze bepalingen verwerkt.

Hoofdstuk 3

Dit hoofdstuk bevat de regels over de voorziening hulp bij het huishouden. Zo is in dit hoofdstuk opgenomen voor wie en onder welke voorwaarden aanspraak bestaat op de individuele voorziening hulp bij het huishouden. Ook is opgenomen op welke soorten en vormen van de individuele voorziening hulp bij het huishouden aanspraak kan worden gemaakt. Verder is de keuze voor de urensystematiek uitgewerkt. Ten opzichte van de huidige verordening is ook dit hoofdstuk uitgebreid met bepalingen die nu nog in het BMO-Emmen zijn opgenomen. Dit hoofdstuk sluit, evenals de hoofdstukken 4, 5 en 6, af met een bepaling waarin is geregeld in welke situatie geen eigen bijdrage is verschuldigd.

Hoofdstuk 4

Dit hoofdstuk bevat regels over de woonvoorziening. Zo is ook in dit hoofdstuk opgenomen voor wie en onder welke voorwaarden aanspraak bestaat op de individuele woonvoorziening. Ook is opgenomen op welke soorten en vormen van de individuele woonvoorziening aanspraak kan worden gemaakt. Ten opzichte van de huidige verordening is ook dit hoofdstuk uitgebreid met bepalingen die nu nog in het BMO-Emmen zijn opgenomen. Ook dit hoofdstuk sluit, evenals de hoofdstukken 3, 5 en 6, af met een bepaling waarin staat vermeld in welke situatie geen eigen bijdrage of eigen aandeel is verschuldigd.

Hoofdstuk 5

Dit hoofdstuk bevat regels over de vervoersvoorziening. Zo is ook in dit hoofdstuk opgenomen voor wie en onder welke voorwaarden aanspraak bestaat op de individuele vervoersvoorziening en in welke gevallen niet. Ook is opgenomen op welke soorten en vormen van de individuele vervoersvoorziening aanspraak kan worden gemaakt. Ten opzichte van de huidige verordening is ook dit hoofdstuk uitgebreid met bepalingen die nu nog in het BMO-Emmen zijn opgenomen. Ook dit hoofdstuk sluit, evenals de hoofdstukken 3, 4 en 6, af met een bepaling waarin staat vermeld in welke situatie geen eigen bijdrage of eigen aandeel is verschuldigd.

Hoofdstuk 6

Dit hoofdstuk bevat regels over de (sport)rolstoel- en sportvoorziening. Zo is ook in dit hoofdstuk opgenomen voor wie en onder welke voorwaarden aanspraak bestaat op die individuele voorziening en in welke gevallen niet. Ook is opgenomen op welke soorten en vormen van de individuele (sport)rolstoel- en sportvoorziening aanspraak kan worden gemaakt. Ten opzichte van de huidige verordening is ook dit hoofdstuk uitgebreid met bepalingen die nu nog in het BMO-Emmen zijn opgenomen. Het maximum bedrag voor sportrolstoelen en sportvoorzieningen is losgelaten. Ook dit hoofdstuk sluit, evenals de hoofdstukken 3, 4 en 5, af met een bepaling waarin staat vermeld in welke situatie geen eigen bijdrage of eigen aandeel is verschuldigd.

Hoofdstuk 7

Dit hoofdstuk bevat regels over de wijze waarop de individuele voorzieningen kunnen worden verkregen of te gelde kunnen worden gemaakt. Ten opzichte van de huidige verordening is ook dit hoofdstuk uitgebreid met bepalingen die nu nog in het BMO-Emmen zijn opgenomen. Het betreft hier regels over herziening en terugvordering.

Hoofdstuk 8

Dit hoofdstuk bevat de slotbepalingen en is ten opzichte van de huidige verordening ongewijzigd.

4. Wijze van uitvoering

Door de afdelingen Maatschappelijke zaken en Zorg en het Klantcontactcentrum.

5. Personele / organisatorische consequenties

Uitbreiding van twee fte schaal 7. Zie bij financiële consequenties.

6. Financiële consequenties / voorgestelde dekking

De invoering van de eigen bijdrage en eigen aandeel bij hulpmiddelen heeft de volgende financiële gevolgen:

Voordeel:

Op dit moment komen 8579 klanten in aanmerking voor individuele voorzieningen hulp bij het huishouden, wonen en vervoer in de regio. Het gaat in totaal om 7153 huishoudens. Van die 7153 huishoudens hebben er 4300 een voorziening Hulp bij het huishouden. Van hen wordt over het algemeen de maximale eigen bijdrage gevraagd. Blijft over 2853 huishoudens waarvan een eigen bijdrage of eigen aandeel kan worden gevraagd in verband met verstrekte woon- en vervoersvoorzieningen.

85% van die 2853 huishoudens heeft een inkomen van maximaal 120% van het voor hen geldende sociale minimum. Aan hen kan slechts de basisbijdrage worden gevraagd. Dit levert naar verwachting een voordeel op het Wmo-budget voor hulpmiddelen op van € 575.000,-- structureel per jaar.

15% van de genoemde 2853 huishoudens heeft een inkomen dat hoger is dan 120% van het voor hen geldende sociale minimum. Dit levert naar verwachting een voordeel op het Wmo-budget voor hulpmiddelen op van € 360.000,-- structureel per jaar.

Het voordeel op het Wmo-budget voor hulpmiddelen wordt in totaal geraamd op afgerond € 935.000,-- structureel per jaar.

Nadeel

De uitvoering van het vaststellen en innen van de eigen bijdrage of het eigen aandeel kan worden uitbesteed aan het CAK. De door het CAK in rekening te brengen kosten worden geraamd op € 60.000 structureel per jaar. Daarnaast zijn er nog extra uitvoeringskosten in verband met extra werkzaamheden in verband met voorlichting naar klanten, rapportage, bezwaar- en beroep en invoering van de gegevens in het geautomatiseerde systeem richting het CAK. De uitvoeringskosten daarvan worden geraamd op gemiddeld € 124.000,-- (twee formatieplaatsten schaal 7) structureel per jaar.

Het nadeel op het Wmo-budget voor hulpmiddelen in verband met extra uitvoeringskosten bedraagt dus in totaal € 184.000,-- structureel per jaar.

Hoewel het opleggen van een eigen bijdrage/ eigen aandeel voor 2425 (85% van 2853) huishoudens met een inkomen van maximaal 120% van het voor hen geldende sociale minimum naar verwachting een voordeel oplevert van € 575.000, - structureel per jaar, wordt dit voordeel waarschijnlijk voor een deel teniet gedaan door het feit dat die zelfde 2425 huishoudens bijzondere bijstand kunnen aanvragen voor de kosten van de eigen

bijdrage/eigen aandeel. De extra uitgaven bijzondere bijstand worden, inclusief uitvoeringskosten, geraamd op € 275.000,-- structureel per jaar.

Resumé

Het voordeel op het Wmo-budget voor hulpmiddelen wordt in totaal geraamd op afgerond € 935.000,-- structureel per jaar. Echter van dit voordeel gaat structureel € 184.000,-- per jaar op aan uitvoeringskosten. Blijft over een voordeel op het Wmo-budget van structureel € 751.000,-- per jaar. Hiervan wordt waarschijnlijk € 275.000,-- weer uitgegeven aan bijzondere bijstand voor eigen bijdrage/aandeel.